

ELŐZETES ADATOK A BEREGSZÁSZI-DOMBSÁG ORTHOPTERA FAUNÁJÁHOZ (KÁRPÁTALJA, UKRAJNA)

SZANYI Szabolcs, KATONA Krisztián, RÁCZ István András

Debreceni Egyetem, Evolúciós Állattani Tanszék
4032 Debrecen, Egyetem tér 1. e-mail: szanyiszabolcs@gmail.com

Kulcsszavak: Beregi-sík; szigethegy, gyepek, fauna elem, életforma-típus.

Összefoglalás: A Beregi-sík Magyarországra eső területe orthopterológiai szempontból a jól kutatott tájak közé tartozik, míg az ukrainai rész még ma is alulkutatott. A Beregi-síkból számos, a harmadidőszaki vulkanikus eredetű „domság” és szigethegy emelkedik ki. Bár magán a síkon már 2010 óta folynak kutatások az egyenesszárnyú együttesek meghatározására, a dombvidéki régiók még ma is feltáratlanok. Kutatásunk célja a Beregszászi-dombvidék egyenesszárnyú faunájának a felmérése volt. A vizsgálatokat 2013 nyarán végeztük, összesen nyolc mintaterületen. A mintavételezések minden esetben fűhálózással történtek, ahol szükséges volt, ott egyeléssel egészítettük ki. A dombvidékről eddig 28 faj került elő. A fauna kutatottsága az intenzív gyűjtőmunka ellenére még mindig csekély mértékű, ezért a további vizsgálatok feltétlenül szükségesek.

Bevezetés

A Kárpát-medence egyik leghűvösebb, legcsapadékosabb és leginkább kontinentális éghajlatú része a Nagy-Alföld, melynek sajátos flórajárása a Beregi-sík, amit SIMON (1953) Észak-Alföld (Samicum s. str.) flóraidék néven különített el. A síkon számos eltérő társulástípus van jelen, ami annak is köszönhető, hogy az évszázados múltra visszatekintő agrártevékenység következményeként a területen jellegzetes mozaikos tájszerkezet alakulhatott ki. Ennek a mozaikos szerkezetnek, illetve a vidék átmeneti jellegének köszönhetően, igen gazdag vegetáció alakult ki, ami lehetővé teszi az itt élő fauna sokszínűségét is. A Beregi-sík jellegzetessége az is, hogy a síkság területén több kisebb, különféle korú és eredetű vulkáni maradvány található. Ezek az úgynevezett Beregszászi-domság tagjai, melyhez a különálló maradványként számon tartott alsó-szarmata riolit dómok csatlakoznak Beregszász és Csap között (BARANYI 2009).

A változatos tájszerkezet ellenére kutatottság szempontjából nagy hiányosságok mutatkoznak a legtöbb állatsoportra nézve. A Beregi-sík kutatását jelentős mértékben megnehezíti az is, hogy kettészeli a Magyar-Ukrán államhatár. Többen is kiterjesztették már a Beregi-sík magyar oldaláról a kutatásokat erre a területre, számos fajcsoport tekintetében is (KÖDÖBÖCZ és MAGURA 1999, MAGURA et al. 1997, SZANYI 2010, NAGY et al. 2011, KRISTIN et al. 2011), azonban a vizsgálatok továbbra is indokoltak.

Ismert, hogy különböző gyepek sajátos összetételű egyenesszárnyú együttesekkel jellemezhetők, amelyek kompozíciója szoros kapcsolatot mutat az élőhely szerkezetével és az abiotikus tényezőivel. Ennek, valamint széles elterjedésüknek, és viszonylagos tömegességüknek köszönhetően az egyenesszárnyúak (Orthoptera *sensu lato*) világszerte, mint az élőhely szerkezetének és az életközösségek anyagforgalmi változásainak érzékeny indikátoraként ismertek (NAGY és RÁCZ 2007b). Együtteseik vizsgálatával, egyszerű módszerekkel adatokat kaphatunk a gyepek természetességéről, szerkezetéről és nyomon követhetjük azok változását, valamint ismereteink birtokában természetvédelmi beavatkozásokat tervezhetünk és monitorozhatjuk azok hatásait is.

A fentiek tükrében vizsgáltuk meg a Beregszászi-dombság néhány jellegzetes élőhelyének egyenesszárnyú (Orthoptera) faunáját.

Anyag és módszer

A Beregszászi-dombság a kárpátaljai Beregszászi járás, valamint a Kárpátaljai-alföld legmagasabb része, amelynek abszolút magassága 220–365 méter között változik. A dombvidéknek két jelentősebb kiemelkedése van: a tarpai Nagy-hegy és a Mezőkaszonyi-hegy déli nyúlványa, a Típet-hegy. Mindkettő azon tektonikus vonal hegyei közé tartozik, amelyek a Zempléni-hegységtől Nagyszőlősig, illetve Huszton át vezetnek a Kárpátokig.

Vizsgálatainkat a Beregszászi-dombvidék területén, összesen nyolc mintaterületen végeztük. A mintaterületek élőhelyi besorolását BÖLÖNI et al. (2011) munkája alapján végeztük.

1. „Somi-hegy” – zavart, időszakosan kaszált és enyhén legeltetett franciaperjés gyep (Á-NÉR: E1), egyik oldaláról enyhén szegélyesedik.
2. „Bégányi-hegy” – kevésbé bolygatott, gyalogszederrel szegélyezett kevert állományú üde gyep (Á-NÉR: E1).
3. „Beregszászi-hegy (szikla)” – degradált, fajszegény száraz gyep (Á-NÉR: H2).
4. „Beregszászi-hegy (kereszt)” – erősen degradált, gyomosodó felhagyott szőlő (Á-NÉR: T8)
5. „Kőfejtő” – erősen zavart, gyér növényzetű száraz gyep (Á-NÉR: H2)
6. Nagybereg I. – zavarásmentes, jellegtelen üde gyep (Á-NÉR: OB).
7. Nagybereg II – több éve felhagyott gyomosodó szőlőültetvény (Á-NÉR: T8)
8. Nagybereg III – erősen bolygatott, elegyes lomberdővel szegélyezett, erősen cserjésedő, jellegtelen szárazodó gyep (Á-NÉR: OC)

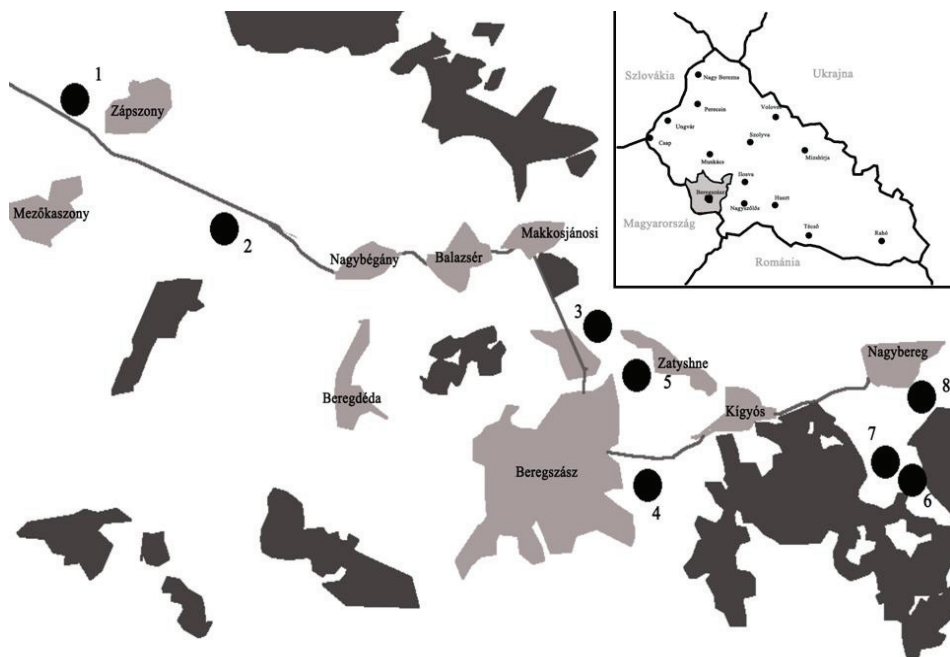
A mintavételezéseket alapvetően egyeléssel kiegészített standard fűhálózással végeztük (NAGY et al. 2007), illetve kiegészítettük transzekt menti egyeléssel (100m/10 perc számlálással) és fűhálózással (10m/100 csapásszám). A begyűjtött állatokat minden esetben 70%-os alkoholban tároltuk a határozásig.

A határozás során a HARZ által megadott (1957, 1969, 1965) kulcsokat követtük, kiegészítve HELVERSEN (1986) munkájával. A nevezéktan tekintetében NAGY (2003) munkáját vettük alapul.

A vizsgált együttesek jellemzésekor a fajösszetétel mellett meghatároztuk a faunatípus és életforma-típusok szerinti összetételt (RÁCZ 1998).

Eredmények és értékelés

A mintavételek során 28 egyenesszárnyú faj 372 egyede került elő a Beregszászi-dombvidék vizsgált területeiről (1. táblázat). A minták átlagos fajszáma 9,25 (maximum 16, minimum 6), az átlagos egyedszám pedig 46,5 (maximum 95, minimum 29), míg az Ensifera-Caelifera arány, amely az élőhelyszerkezet változatosságára utal, összességében 1:1-nek mutatkozik – változatos élőhelyi viszonyokat jelezve.

1. ábra A mintavételi helyek térképen feltüntetve
 (Világos szürke: községek; Sötét szürke: erdőségek; fekete kör: a mintavételi helyek)
 Figure 1. Map of the sampling site
 (Light gray: villages; Dark gray: forests; Black circle: the sampling sites)

1. táblázat A gyűjtött fajok jegyzéke mintaterületek szerint (1 - „Somi-hegy”; 2 - „Bégányi-hegy”; 3 - „Beregszászi-hegy (szikla)”; 4 - „Beregszászi-hegy (kereszt)”; 5 - „Kőfőjtő”; 6 - Nagyberg I.; 7 - Nagyberg II; 8 - Nagyberg III.)

Table 1. The list of collected species by sample sites (1 - „Somi-hill”; 2 - „Bégányi-hill”; 3 - „Beregszászi-hill (rock)”; 4 - „Beregszászi-hill (cross)”; 5 - „Quarry”; 6 - Nagyberg I.; 7 - Nagyberg II; 8 - Nagyberg III.)

Fajok	1	2	3	4	5	6	7	8
Ordo: Ensifera								
<i>Conocephalus dorsalis</i> (Latreille, 1804)	0	0	1	0	0	0	0	2
<i>Conocephalus fuscus</i> (Fabricius, 1793)	1	1	0	0	2	0	0	0
<i>Ruspolia nitidula</i> (Scopoli, 1786)	2	0	0	0	0	0	0	0
<i>Isophya stysi</i> Cejchan, 1957	0	3	0	0	0	0	0	0
<i>Leptophyes albovittata</i> (Kollar, 1833)	1	4	0	5	12	8	3	5
<i>Leptophyes discoidalis</i> (Frivaldszky, 1867)	7	0	0	0	0	0	0	0
<i>Phaneroptera falcata</i> (Poda, 1761)	0	1	0	0	2	0	1	0
<i>Roeseliana roeseli</i> (Hagenbach, 1822)	1	3	0	0	1	0	0	0

1. táblázat folytatása
Contd. Table 1

Fajok	1	2	3	4	5	6	7	8
<i>Bicolorana bicolor</i> (Philippi, 1830)	1	0	0	0	0	0	0	0
<i>Tettigonia viridissima</i> Linnaeus, 1758	0	2	0	0	0	0	0	0
<i>Platycleis albopunctata grisea</i> (Fabricius, 1781)	1	0	3	1	1	0	0	0
<i>Pachytrachis gracilis</i> (Brunner von Wattenwyl, 1861)	0	2	0	0	0	0	0	0
<i>Oecanthus pellucens</i> (Scopoli, 1763)	3	0	1	0	2	2	0	0
<i>Gryllus campestris</i> Linnaeus, 1758	0	0	0	0	0	0	0	1
Ordo: Caelifera								
<i>Tetrix bipunctata</i> (Linnaeus, 1758)	0	2	0	0	0	1	0	0
<i>Calliptamus italicus</i> (Linnaeus, 1758)	4	0	13	8	6	1	0	0
<i>Glyptobothrus biguttulus biguttulus</i> (Linnaeus, 1758)	4	7	2	13	0	6	7	0
<i>Glyptobothrus brunneus brunneus</i> (Thunberg, 1815)	0	5	6	0	1	0	0	0
<i>Chorthippus dorsatus</i> (Zetterstedt, 1821)	4	5	0	0	0	0	25	1
<i>Chorthippus oschei</i> Helversen, 1986	0	2	0	0	0	0	0	1
<i>Pseudochorthippus paralellus</i> (Zetterstedt, 1821)	3	45	3	5	0	12	6	44
<i>Omocestus rufipes</i> (Zetterstedt, 1821)	5	3	0	0	2	0	3	7
<i>Omocestus haemorrhoidalis</i> (Charpentier, 1825)	0	2	0	0	0	0	0	3
<i>Stenobothrus crassipes</i> (Charpentier, 1825)	1	0	0	0	0	0	0	0
<i>Odontopodisma rubripes</i> (Ramme, 1931)	0	8	0	0	0	0	0	0
<i>Oedipoda caerulescens caerulescens</i> (Linné, 1758)	0	0	0	0	8	0	0	0
<i>Aiolopus thalassinus thalassinus</i> (Fabricius, 1781)	0	0	0	0	0	0	0	1
<i>Euthystira brachyptera</i> (Ocskay, 1826)	0	0	0	1	0	0	0	0
Egyedszám:	38	95	29	33	37	30	45	65
Fajszám:	14	16	7	6	10	6	6	9

E változatos élőhelyi viszonyoknak megfelelően a fajok között megtalálhatjuk a nedves réteken és nádasokban egyaránt előforduló *Conocephalus fuscus*-t (1., 2., 5. minta), valamint a száraz élőhelyeken előforduló geofil fajokat is, mint *Calliptamus italicus*, *Oedipoda caerulescens caerulescens* és *Platycleis albopunctata grisea*. Ezek a fajok jellemzően a gyér növényzetű, máladozó riolitos, sziklás mintavételi helyeken fordultak elő. A jelenleg terjedő fajként számon tartott *Ruspolia nitidula*-t vizsgálatunk során csak egy mintában találtuk meg (1. minta), holott alacsonyabb területeken szinte mindenhol megtalálható volt az előzetes kutatási adatokat figyelembe véve. Legnagyobb egyedszámban

a rétekre, legelőkre általában jellemző chortobiont *Chorthippus* fajok voltak jelen (kb. 204 egyed), jellemző módon a rontottabb gyepekben (7, 8 minta). A szegélyekben gyűjtött mintákból minden élőhelyről előkerült a mérsékelt mezofilnek tekinthető, thamnobiont, pontomediterrán *Leptophyes albovittata*, valamint csak az 1. mintából a dacikus *Leptophyes discoidalis*. A Beregszász melletti felhagyott szőlő környékéről előkerült az *Euthystira brachyptera*, ami egy higro-mezofil faj.

A legfontosabb faunisztikai adat a Beregszászi-dombvidék hűvös-nedves gyepeiben (Bégányi-hegy, 2. minta) elforduló, dacikus *Isophya stysi*, és a balkáni-dacikus *Odonotopodisma rubripes*. Mindkettő Magyarországon fokozottan védett, az élőhelyvédelmi irányelv II. és IV: mellékletén szereplő, a Natura 2000 területek kijelölésének alapjául szolgáló faj. További érdekességként említésre érdemes, hogy együtt (Somi-hegy, 1. minta) fordul elő az eltérő ökológiai igényű *Metrioptera roeseli* és a *Metrioptera bicolor*, annak ellenére, hogy ez a terület erősen bolygatott, legelőként és kaszálóként is használják.

2. táblázat A gyűjtött fajok faunaelem és -típusa (Af = Afrikai, Ba-Da=Balkáni-Dácikum, Da = Dácikus,

An = Angarai, Pc = Policentrikus, Po-Ca = Ponto-Kaszpi, Po-Med = Ponto-Mediterrán,

Si-Pc = Szibériai-Policentrikus; Ch = Chortobiont, G = Geobiont, Th = Thamnobiont, Fi = Fissuribiont)

Table 2. Faunal type and life forms of the collected species (Af = African, Ba-Da=Balkan-Dacik,

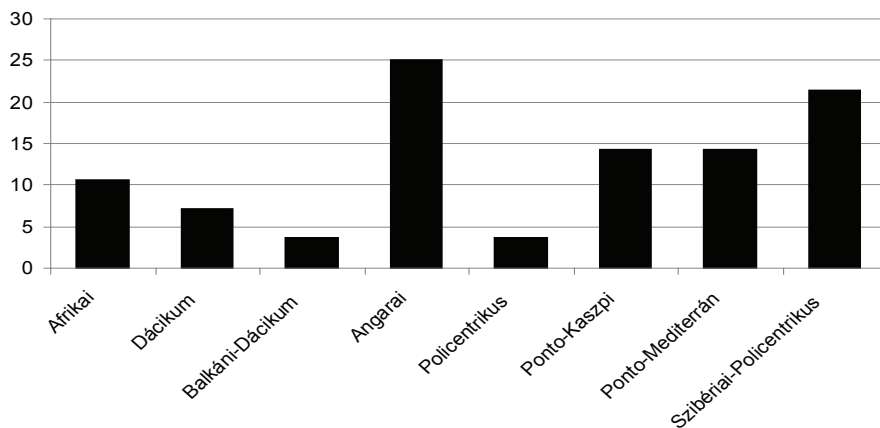
Da = Dacik, An = Angarian, Pc = Policentrikus, Po-Ca = Pontic-Caspian, Po-Med = Pontic-Mediterranean,

Si-Pc = Siberian-Policentric Ch = Chortobiont, G = Geobiont, Th = Thamnobiont, Fi = Fissuribiont)

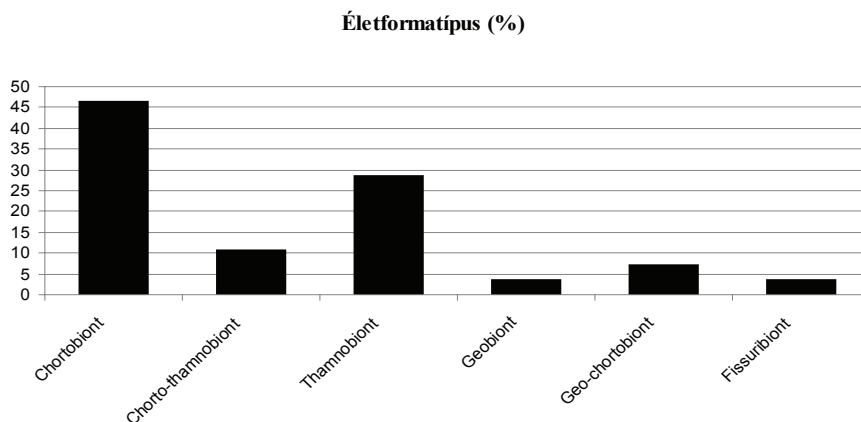
Fajok:	Faunaelem	Életforma-típus
Ordo: Ensifera		
<i>Conocephalus dorsalis</i> (Latreille, 1804)	Po-Ca	Th
<i>Conocephalus fuscus</i> (Fabricius, 1793)	Si-Pc	Th
<i>Ruspolia nitidula</i> (Scopoli, 1786)	Af	Th
<i>Isophya stysi</i> Cejchan, 1957	Da	Ch
<i>Leptophyes albovittata</i> (Kollar, 1833)	Po-Med	Th
<i>Leptophyes discoidalis</i> (Frivaldszky, 1867)	Da	Th
<i>Phaneroptera falcata</i> (Poda, 1761)	Si-Pc	Th
<i>Roeseliana roeseli</i> (Hagenbach, 1822)	Po-Ca	Ch
<i>Bicolorana bicolor</i> (Philippi, 1830)	An	Ch
<i>Tettigonia viridissima</i> Linnaeus, 1758	Si-Pc	Th
<i>Platycleis albopunctata grisea</i> (Fabricius, 1781)	Po-Ca	Ch-Th
<i>Pachytrachis gracilis</i> (Brunner von Wattenwyl, 1861)	Po-Med	Th
<i>Oecanthus pellucens</i> (Scopoli, 1763)	Po-Med	Ch-Th
<i>Gryllus campestris</i> Linnaeus, 1758	Af	Fi
Ordo: Caelifera		
<i>Tetrix bipunctata</i> (Linnaeus, 1758)	Si-Pc	Ch
<i>Calliptamus italicus</i> (Linnaeus, 1758)	An	G-Ch

Fajok:	Faunaelem	Életforma-típus
<i>Glyptobothrus biguttulus biguttulus</i> (Linnaeus, 1758)	Po-Ca	Ch
<i>Glyptobothrus brunneus brunneus</i> (Thunberg, 1815)	An	Ch
<i>Chorthippus dorsatus</i> (Zetterstedt, 1821)	Si-Pc	Ch
<i>Chorthippus oschei</i> Helversen, 1986	Si-Pc	Ch
<i>Chorthippus paralellus</i> (Zetterstedt, 1821)	An	Ch
<i>Omocestus rufipes</i> (Zetterstedt, 1821)	An	Ch
<i>Omocestus haemorrhoidalis</i> (Charpentier, 1825)	Po-Med	Ch
<i>Stenobothrus crassipes</i> (Charpentier, 1825)	An	Ch
<i>Odontopodisma rubripes</i> (Ramme, 1931)	Ba-Dc	Ch-Th
<i>Oedipoda caerulescens caerulescens</i> (Linné, 1758)	Pc	G
<i>Aiolopus thalassinus thalassinus</i> (Fabricius, 1781)	Af	G-Ch
<i>Euthystira brachyptera</i> (Ocskay, 1826)	An	Ch

Faunaelem (%)

2. ábra A begyűjtött fajok faunaelem megoszlása százalékos arányban
 Figure 2. Distribution of the fauna elements of the collected species

3. ábra A begyűjtött fajok életforma-típusainak megoszlása százalékos arányban
 Figure 3. Distribution of the life forms of the collected species

A faunaelemek százalékos megoszlása (2. ábra) alapján kitűnik, hogy két fő faunaelem dominál, mintegy az „alapfaunát” adva: ezek az angarai (25%), és a szibériai-policentrikus (21,4%) fajok. Ez a százalékos összetétel 7 fajt jelent, míg a legalacsonyabb százalékos összetételek csak 1–2 fajt foglalnak magukba, ugyanakkor fontos színező elemek a dacikus 7,1%, illetve a policentrikus 3,6% fajok is.

A 3. ábrán (életforma-típus) megfigyelhető a szegélyhatást jól tükröző thamnobiont fajok nagy részesedése (28,5%) az egyenesszárnyú faunában, ugyanis ezek a fajok, főleg alacsony növésű cserjéken élnek. A chortobiont életforma-típusú fajok (46,4%), melyek főleg a sáskák közül kerülnek ki, javarészt tág tűrésű, generalista fajok, melyek másodlagos, bolygatott területeken is előfordulnak. Az életforma-típus megoszlások a magas fűvű, jól strukturált gyepek arányait tükrözik. A felnyíló gyepekre jellemző geo-chortobiont, geobiont fajok alig képviseltetik magukat a faunában.

Összességében megállapítható, hogy a két legjelentősebb mintavételi helynek a „Somi-hegy” (1. minta) és a „Bégányi-hegy” (2. minta) mutatkozik. Mindkettőről elmondható, hogy egyrészt a legnagyobb fajszámmal rendelkeznek (14, illetve 16), másrészt a Somi-hegyről számos mezofil-higrofil élőhelyhez kötődő faj került elő, mint például a Roesel-rétiszöcske (*Metrioptera roeselii*) vagy a halványzöld rétisöcske (*Metrioptera bicolor*), illetve a dacikus *Leptophyes discoidalis*. Előkerült a területről a nedves réteken és nádasokban gyakori kúpféjű szöcske (*Conocephalus discolor*), valamint a terjedő fajként is számon tartott dél-európai elterjedésű nagy kúpféjűszöcske (*Ruspolia nitidula*).

A Bégányi-hegy jelentőségét pedig a csak innen előkerült dacikus eredetű kárpáti tarsza (*Isophya stysi*) és a balkáni-dacikus elterjedésű vöröslábú hegyisáska (*Odontopodisma rubripes*) fajok adják.

Az eredmények tükrében megállapíthatjuk, hogy a Beregszászi-dombság egyenesszárnyú faunájának kutatását a jövőben is folytatni kell ahhoz, hogy az egyes élőhelyek faj-együtteseit még alaposabban megismerjük, s ezzel az itt előforduló különböző minőségű gyepeket jellemezhesük.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani Dr. Varga Zoltán Professzor Úrnak, aki hasznos tanácsaival támogatta jelen munka elkészülését.

Irodalom:

- BARANYI B. (szerk.) 2009: Kárpátalja. Dialóg Campus Kiadó, Pécs-Budapest. 540 p.
- BÖLÖNI J., MOLNÁR ZS., KUN A. (szerk.) 2011: Magyarország Élőhelyei. Vegetációtípusok leírása és határozója, ÁNÉR 2011. MTA Ökológiai és Botanikai Kutatóintézete, Vácrátót, 441 pp.
- HARZ, K. 1957: Die Geradflügler Mitteleuropas. Jena, VEB Gustav Fischer Verlag. 494 p.
- HARZ, K. 1969: Die Orthopteren Europas / The Orthoptera of Europe. The Hague, Dr. W. Junk N. V. 749 p.
- HARZ, K. 1975: Die Orthopteren Europas / The Orthoptera of Europe. The Hague, Dr. W. Junk B. V. 939 p.
- HELVERSEN, O. VON (1986): Courtship song and taxonomy of grasshoppers in the Chorthippus albomarginatus-group (Orthoptera: Acrididae). Zoologische. Jahrbücher - Abteilung für Systematik, Ökologie und Geographie der Tiere 113: 319–342.
- KATONA K., SZANYI SZ. 2012: A Beregi-sík Kárpátaljai részének futóbogár közösségei, Calandrella (in press)
- KÓDÖBÖCZ V., MAGURA T. 1999: A Beregi-síkság és Kárpátok futóbogár faunájának biogeográfiai kapcsolata (Coleoptera: Carabidae). Folia entomologica hungarica Rovartani Közlemények, 60: 195–204.
- KRIŠTÍN, A., BALLA, M., FABRICIUSOVÁ, V., HRÚZ, V., KAŇUCH, P. 2011: Orthoptera and Mantodea in fragments of seminatural habitats in lowlands of SE Slovakia and SW Transcarpathian Ukraine. Articulata 26 (2), 109–121.
- MAGURA T., KÓDÖBÖCZ V., TÓTHMÉRÉSZ B., MOLNÁR T., ELEK Z., SZILÁGYI G., HEGYESSY G. 1997: A Beregi-síkság futóbogár faunája és biogeográfiai kapcsolata. Folia Entomologica Hungarica. 58: 73–83.
- NAGY A., RÁCZ I. A. 2007a: A hazai Orthoptera fauna 10×10 km-es UTM alapú adatbázisa. In: KÖVICS, G., DÁVID, I., ed./eds.: 12. Tiszántúli Növényvédelmi Fórum előadások - Proceedings. Debreceni Egyetem, Debrecen. 189–198. p.
- NAGY, A., SÓLYMOS, P., RÁCZ, I. A. 2007: A test on the effectiveness and selectivity of three sampling methods frequently used in orthopterological field studies. Entomologica Fennica 18: 149–159.
- NAGY A., RÁCZ I. A. 2007b: Alföldi szikes, homoki- és löszpuszta-gyepek jellemzése Orthoptera-együttesek alapján. Természetvédelmi Közlemények 13: 153–162.
- NAGY, A., SZANYI, S., MOLNÁR, A., RÁCZ, I. A. 2011: Preliminary data on the Orthoptera fauna of the Velyka Dobron Wildlife Reserve (west Ukraine). Articulata 26 (2): 123–130.
- NAGY, B. 2003: A revised check-list of Orthoptera-species of Hungary supplemented by Hungariannames of grasshopper species. Folia Entomologica Hungarica 64: 85–94.
- RÁCZ, I. A. 1998: Biogeographical survey of the Orthoptera fauna in central part of the Carpathian Basin (Hungary): fauna types and community types. Articulata 13 (1): 53–69.
- SIMON T. 1953: Az Északi-Alföld erdői. Akadémiai Kiadó, Budapest. 173 p.
- SZANYI SZ. 2010: Adatok Nagydobrony környékének nappali lepke faunájához (Lepidoptera: Papilionoidea, Hesperoidea). Calandrella 13: 44–55.

PRELIMINARY DATA ON THE ORTHOPTERA FAUNA OF THE BEREGSZÁSZ HILLS
(TRANSCARPATIA, UKRAINE)

SZ. SZANYI, K. KATONA, I. A. RÁCZ

University of Debrecen Department of Evolutionary Zoology
Egyetem tér 1. 4032 Debrecen, e-mail: szanyisabolcs@gmail.com**Keywords:** Bereg-lowland; volcanic hills, grasslands, faunal elements, life form spectra,

The Orthoptera fauna of the Hungarian part of the Bereg lowland is well studied, while the Ukrainian part is still nearly unknown. Many „hills” were emerged thanks to the Upper Tertiary volcanic activity on this area. Although we already have some data from the lowland part since 2010, the hilly regions are still unexplored. The aim of our research was to compile a faunal list of the Beregszász-hills. The investigations were carried out in summer, 2013, on 8 sampling-areas. The samplings were always made by sweeping net and we supplemented it with hand-picking. In this hilly region 28 species have been found. We determined the species composition of grasslands as well as the spectra of faunal elements and life forms. According to our results the Orthoptera assemblages of the sampling sites show considerable differences both in species composition and frequency. However, these records are only preliminary data on the faunal composition of this area.

